

Międzynarodowa
Konferencja Naukowa
w ramach DoFA
7-14 października 2016
DoFA.pl

PANEL 2: POLITYKA PRZESTRZENI - PRZESTRZEŃ POLITYKI - SZTUKA TRANSFORMACJI

<http://wroclaw.sarp.org.pl/pl/dofa/16/category/dofa-festiwal-16-konferencja/polityka-przestrzeni-przestrzen-polityki-sztuka-transformacji>

Miasto, od swoich początków pięć tysięcy lat temu, daje poczucie otwarcia na szerszy świat, a zarazem bliskiego sąsiedztwa. Jest jednocześnie globalne i lokalne. Współdziela z odległymi krajami i jest przywiązane do małej fontanny na podwórku. Działa jednocześnie w wielu skalach i na wielu poziomach. Jest paradoksalne i nieprzewidywalne. Bywało i nadal bywa synonimem wolności, postępu i dostatku w równej mierze jak zniewolenia, upadku, degeneracji i nędzy. W sztuce bywa zarówno symbolem dobra, piękna i postępu, jak zła, skrajnej brzydoty, zacofania... Ma odniesienia tak różne jak różni są ludzie, którzy je zamieszkują.

Koncept greckiego *polis*, na którym zasadza się tradycja miasta europejskiego, oznacza społeczność, nie zaś strukturę przestrzenną. „Nie kamienie, lecz człowiek” – opisuje krótko tę tradycję Izidor z Sewilli w *Etymologii*. Miasta powstały, jak przypomina Arystoteles, „aby życie było dobre”. Zatem są wynikiem kreacji zbiorowej, samoorganizacji społecznej tworzącej ramy życia. Owe samo-organizujące się miasta wygenerowały koncept *civitas*. Jak dzisiaj korzystać z tej dawnej tradycji współdecydowania o lasach miasta „aby życie było dobre”? Kto i w jaki sposób ma brać odpowiedzialność za rozwój miasta? Dla kogo życie w mieście „ma być dobre”? Miasto jest wynalazkiem ludzkości, który w rękach samych ludzi może pomóc znaleźć innowacyjne odpowiedzi na powstające zagrożenia. Ale może też generować śmiertelne zagrożenie. Jak każdy ludzki wynalazek. Co robić, aby wspierać pierwszą z tych zdolności, a ograniczać drugą? Jak panować nad kierunkiem, w którym zmierza? Jak zrozumieć strukturalną złożoność aktywności, powiązań, przepływów i aspiracji? Jak tą złożonością zarządzać? Przestrzeń jest polityczna, bo ludzie i ich dążenia mają wymiar przestrzenny. Polityka z tego powodu musi mieć także wymiar przestrzenny. Jak przekształcanie przestrzeni dla ludzkich potrzeb może być prawdziwą sztuką transformacji?

Kurorka panelu: Izabela Mironowicz, Wydział Architektury Politechniki Wrocławskiej, Zarząd Główny Towarzystwa Urbanistów Polskich

Sfinansowane ze środków /
Financed by

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Współorganizatorzy /
Co-organizers

Partner strategiczny /
Strategic Partner

Organizator /
Organizer

Stowarzyszenie Architektów Polskich
Oddział we Wrocławiu

Patron konferencji /
Patron of the conference

Współorganizatorzy /
Co-organizers

W ramach 6. Dolnośląskiego Festiwalu Architektury DoFA /
Under the festival DoFA

PANEL 2: POLICY OF SPACE - SPACE OF POLITICS - ART OF TRANSFORMATION

<http://wroclaw.sarp.org.pl/pl/dofa/16/category/dofa-festiwale-16-konferencja/polityka-przestrzeni-przestrzen-polityki-sztuka-transformacji>

Starting from the very city's beginning, five thousand years ago, it has been providing us with both: a sense of openness to a wider world and a feeling of proximity. It is at the same time global and local. It interacts with remote countries and yet stays attached to a small fountain in the courtyard. It works in multiple scales and on many levels. It is paradoxical and unpredictable. It used to be and still is considered as a synonym of freedom, progress and prosperity, as much as enslavement, decline, degradation and misery. In art it is sometimes a symbol of goodness, beauty and progress but could also stand for evil, extreme ugliness, retardation... Its aspects vary as much as its population does.

The Greek concept of *polis*, which has given basis to the European city tradition, means a community, not just a spatial structure. "Not the stones, but the man" - as described briefly by Isidore of Seville in *The Etymologies*. Cities are created - reminds us Aristotle - so that "life is good". Therefore, they result from a collective creation, a self-organization constituting a life framework. These self-organizing cities have generated the concept of *civitas*. How to use nowadays this ancient tradition of participation in shaping the city's future so that "the life is good"? Who and how should take the responsibility for the city's development? Whose life in the city should "be good"? The city, being the mankind's creation, can help people find innovative solutions to emerging threats. But it can also generate a deadly threat. Just like any human invention. What to do in order to support the first and limit the second? How to control the direction it's heading in? How to understand the structural complexity of activities, links, flows and aspirations? How to manage this complexity? Space is a policy, because people and their aspirations have a spatial dimension. Consequently, politics must also have a spatial dimension. How can space transformation for human needs become a real art of transformation?

Curator of the panel: Izabela Mironowicz, Faculty of Architecture, University of Technology in Wrocław, Management Board of Society of Polish Town Planners